

Najprv sa vezmeme

Názov: Najprv sa vezmeme

Autor textu a banneru: Tesska (2014)

Pairing: Severus Snape/Regulus A. Black

Varovanie: slash

Popis: Jediná podmienka môže zmeniť viac, ako by si myslel...

Upozornenie: Poviedočka písaná formou drabblov 2x100 slov!

1. drabble

„Nie!“ zvolal. „Najprv sa vezmeme.“

Čierne oči sa doňho zabodli v absolútnom šoku, ktorú vyvolali tri obyčajné slová. Ich váha však bola ohromná a ich dopad... fatálny.

„Vieš, čo žiadaš?“ opýtal sa a zrak sa mu zúžil. Mal dojem, že sa musel zbláznit.

„Ak ma chceš, podstúpiš to. Vyrieť prísahu nie je zložité.“

„Pomyslel si na následky?“ vybuchol. „Tvoja matka vyletí z kože, bude žiadať moju hlavu. A potom si ju zavesí na stenu k ostatným vypreparovaným hlavám domácich škriatkov!“

„Preháňaš,“ vydýchol unavene, ale uvedomoval si, že i toto by mohla byť možná realita toho, čo po ňom tvrdohlavo žiadal.

oooOOOoooOOOooo

Severus sa prechádzal po izbe hore-dolu, kým horúčkovito premýšľal. Bosý, na sebe len čierne nohavice a rozhalenú košeľu.

„Prečo?“ otočil sa k nemu napokon. „Ty sa neriadiš tradíciou? Čo otázka dediča a zachovanie rodu?“

„To nie je moja starosť. Ja nie som prvorodený, Severus. Vždy som ich poslúchal na slovo! Celý čas, kým Sirius hýril a zabával sa. Túžim po tebe.“

„Ale s podmienkou.“

Prikývol. „Ak nechceš, nikto to nezistí. Napokon, časy sú neisté.“

Severus si povzdychol. „Si blázon!“

A Regulus sa uškrnul. „Máme to v rodine.“

Možno to neskôr oľutuje, ale nech. Vytiahol prútik a chytili sa za ruky...

2. drabble

Regulus bol ako odtrhnutý z reťaze. Nespútaný a dravý ako vodný vír, ktorý ho sťahoval do temných hlbín so sebou.

A napriek tomu sa mal chuť smiať. Nikdy v živote a s nikým iným nezažil niečo takéto. Vášeň tryskala každým jeho pórom. Dychtivosť a túžba predbiehali jedna druhú, len aby dosiahli viac.

Viac dotykov, viac vášnivých bozkov, viac nahej pokožky. *Viac jeho...*

Jediný Black, ktorého dokázal vystáť, ktorého rešpektoval. Jediný Black, po ktorom kedy zatúžil. Hrdý, loajálny a predsa naivný. Pridobry pre niekoho ako bol on.

Boli rovnakí a predsa diametrálne odlišní. Každý sa na svet díval svojím vlastným pohľadom.

ooo000ooo000ooo

V miestnosti to páchlo sexom. O tom nebolo pochyb. Oblečenie bolo miestami rozdriapané, miestami pokrkvané. Váľalo sa na zemi v nesúrodých kôpkach.

Cez pootvorené okno sem prenikal čerstvý závan chladného, nočného vzduchu, kým on sa nad ním skláňal, bedrami rytmicky prirážajúc k poddajnému telu. Zrýchľoval. Nebol schopný rozumne uvažovať. Túžba a vášeň mu zatemnili rozum.

Prehol sa v páse, držiac ho za doširoka rozťahnuté nohy. Zakrúžil pánvou. Zmyselne. Muž pod ním hrdelne zastonal, jeho ruky sa po Severusovi natiahli v zúfalej potrebe ďalšieho bozku.

Vyhovel mu. A potom ho svojou dravou prudkosťou doslova prišpendlil k matracu.

Black. Jediný, ktorého miloval...

3. drabble

Mohol tušiť, že to zistí. Ak už nie Temný pán, ona zaručene.

„Čo to má znamenať?!“ vykrikla, modré oči rozšírené hnevom i obavami.
„Regulus, povedz, že to nie je tak, ako to vyzerá!“

Mlčal. Iba sa jej díval zpriama do očí.

„Kto je to?!“ precedila cez stisnuté zuby. „Kto je to?!“ zvraskla nepríčetne.
V brunátnej tvári nebolo miesta pre súcit. A to ho vraj milovala.

„To nie je dôležité,“ povedal napokon.

Zatvárila sa, akoby jej dal facku. „Ako, že nie?! Si predsa zasnúbený s Bellou!
Ona sa mala stať tvojou ženou!“

„Je to moja sesternica, pre všetko sväté! Nechcem ju!“

ooo000ooo000ooo

Cúvol o dva kroky dozadu, keď mu na tvári pristála jej mäsitá dlaň. Na líci mu
ostal červený odlačok jej ruky, ktorý pozvoľna bledol.

Walburga naňho mierila prútikom. „Dostanem to z teba po dobrom, alebo po
zlom!“

V mihu sekundy sa odmiestnil. Druhý syn, ktorý ušiel z domu. Vedel však, že nie
nadhlo. Pozhovára sa s ňou, keď vychladne.

Kráčal sporo osvetlenou ulicou. Pod nohami sa mu ligotal chodník skropený
večerným dažďom. Nohy ho samé viedli za ním.

Zaklopal. Dvere sa otvorili a on sa pretisol dnu. Vklzol mu do náručia.

„Asi sa tá nemusím pýtať, ako to šlo, však?“

4. drabble

„Kto je to?“

Jeho matka stále zúrila.

„Tak? Kedy nám ráčiš predstaviť tú cundru? Je tehotná, však? Donútila ťa do toho, je to tak?“ pokračovala vo svojom monológu. „Mal si mi to povedať hneď. Tvoja nebohá stará matka poznala všelijaké zaručené repeptúry. Určite by sa tomu ešte dalo zabrániť.“

„Mama, ja...“

Nedala mu dohovoriť. „Ešte nie je nič stratené. Zväzok sa dá zrušiť a o ňu sa postarám osobne. Bella ešte o ničom nevie.“

„Nie je to žena.“

Walburga prišla na malý moment o reč, kým sa jej manžel iba zamračil a opýtal sa: „Ako si to presne myslel, synak?“

ooo000ooo000ooo

Pán domu vstal. „Chcel si tým naznačiť, že si sa zviazal s mužom?“

Regulus prikývol. Cítil ako mu na čelo vyrazil studený pot.

Jeho otec sa zamračil. Zjavne si zachovával chladnú hlavu. „Je z dobrého rodu?“

Walburga čosi nezrozumiteľné zaškriekala.

„Nie tak... celkom,“ odvetil a vrhol matkiným smerom opatrný pohľad.

„Dá sa ten zväzok s tým neurodzeným ešte zrušiť?“

„Nie.“

„Uvedomuješ si, čo si spravil? Potupil si nás, Regulus! Do teba jediného sme vkladali nádej, lebo tvoj brat sa všetkého vzdal! A kvôli čomu? Stratil si svoje panictvo a podupal v prachu česť rodu Black s nejakým trhanom! Hanbi sa!“

5. drabble

„A čo si čakal?“ opýtal sa Severus ponurým hlasom. „Unáhlil si sa a nebolo to prvý raz. Chceš ten zväzok zrušiť?“

„Dobre vieš, že to nie je možné,“ zamrmlal Regulus. Stál pri okne a díval sa na špinavú ulicu. Jej chodníky a cesty sa leskli v svetle pouličných lúčok skropené kvapkami dažďa.

„Nie, ak by sme...“

„Mlč!“ okríkol ho mladík nešťastne. Tmavé vlasy skrývali celkom peknú tvár, ktorá pôsobila strhane a unavene. „Nemôžem ťa stratiť. Nie teba! Nechápeš to?“

Severus mlčal.

„Nezaujímam sa o rodovú tradíciu. Nezaujímam sa o tú šílenú Bellatrix. Jediné, čo som vždy chcel, si ty. Nik iný, Severus.“

oooOOOoooOOOooo

Severus ležal v posteli. Jeho prsty jemne hladkali Regulusov nahý chrbát. Ležal stočený po jeho boku a spal. Napodiv pokojným spánkom.

Stále si nebol istý svojím rozhodnutím, ale už neľutoval. Regulus bol ako chýbajúcou polovicou jeho duše.

Nemal poňatia, kam ich tá podmienka zavedie, ale urobí všetko preto, aby bol jeho manžel... spokojný. A možno i šťastný. Aj keď len na malú chvíľu.

Pretočil sa na bok, nadýchol sa vôňou jeho horúcej pokožky a nechal ruku sklzuť

cez mužov bok nižšie. Prsty obopli ochabnutý penis, ktorý v tom okamihu zareagoval na dotyk.

Severus sa uškrnul a umocnil nežné zovretie dlane.

6. drabble

Regulus nebol slepý, ani hlúpy. Vedel, že niečo nie je v poriadku, len mu to možno chvíľu trvalo, než na to prišiel.

Temný pán, temné znamenie a... temná budúcnosť.

Stál v kúpeľni a zísal na svoje ľavé predlaktie poznačenej ruky. Merlin, akú len hroznú chybu urobil. Zapredal svoju dušu diablovej a z jeho tela sa stal obyčajný nástroj na vykonanie vôle jedného šialenca.

Znova mu obrátilo žalúdok. Nahol sa nad porcelánovú misu toalety a vypustil z úst posledné šťavy.

Potom si opláchol tvár a zadíval sa na svoj odraz v zrkadle.

Takto to ďalej nepôjde. Nie potom, čo spravil Kreatcherovi.

ooo000ooo000ooo

Severus na tom nebol o nič lepšie. Akurát s tým rozdielom, že on sa už naučil ovládať rozbúrené emócie i žalúdok. Pohľad na krv mu nikdy neprekážal, ale...

Povzdychol si a rozladene zakúzlił Tempus. *Kde trčí? Mal tu už dávno byť...*

Sadol si do kresla a zavrel oči. Započúval sa do toho ohlušujúceho ticha a snažil sa nemyslieť na ten podivný nepokoj, ktorý ho opantával s každou ďalšou minútou viac a viac.

Regulus sa pri poslednej návšteve správal čudne. Bol mĺkvy a... ich milovanie doslova horúčkovité a nenásytné.

Celkom také, ako by to bolo posledný raz, čo mali byť spolu.

7. drabble

Sirius zísal na matku, ktorá bola žiaľom celkom zdrvená a uvažoval, či by bol jej zármutok aspoň polovičný, keby šlo oňho a nie o Regula.

„Musíš ho nájsť! Si jeho brat!“

Sirius sklonil hlavu. Ako jej povedať, že to nepôjde? A nie preto, lebo si s mladším bratom nikdy nerozumel, ale preto, lebo to bude nemožná misia?

„Ten, kto sa zahráva s ohňom, spáli sa,“ povedal potichu a opätoval jej vzdorovitý pohľad. „Vedel, do čoho ide. V tom liste, ktorý ti nechal to stojí napísané čierne na bielom.“

„Sirius!“

Pokrútil hlavou a odišiel.

Rozklepaný domáci škriatok sa krčil za kreslom.

ooo000ooo000ooo

Walburga zúrila. Jej manžel ju našiel usedavo plakať na zemi pod gobelínom s vyobrazeným rodokmeňom. Portrét jeho najstaršieho syna bol definitívne spálený na nepoznanie.

Kľakol si k nej a objal ju okolo pliec. „Urobili sme chybu, že sme v niečom takom Regulusa podporovali. Ale kto mohol tušiť, že to takto dopadne?“

Znova jeden srdcervúci vzlyk. Aj jemu sa v očiach objavili slzy. „Regulus... sa zrejme nevráti. Ale ešte stále máme jedného syna. Nezatrať ho len preto, lebo je svojhlavý.“

Vedel, že teraz s ňou nebude žiadna reč. Ale bolo na čase, aby sa spamätala. A on si napokon presadí svoje.

8. drabble

Potreboval to zo seba dostať. Všetku tú frustráciu, bolesť. Netušil, že za bratom, s ktorým si nerozumel môže cítiť taký ohromný žiaľ. A možno ľútosť, pretože nemal kedy zblížiť sa s ním, skúsiť mu pomôcť, pochopiť ho.

Zlyhal.

Ale vedel, že Remus ho prijme. Aj vo svojej posteli. Nedal mu na výber. Prakticky sa naňho vrhol a strhal z neho šaty. Nebol jemný. Bol surový a tvrdý.

Keď bolo po všetkom, zrútil sa naňho a šokovane si uvedomil, že mu z očí stekajú po lícach slzy. Kľáčal medzi Removými nohami, kým on iba mlčky natiahol ruku a palcom ich zotieral.

ooo000ooo000ooo

Po zvyšok dňa i noci ostali v posteli. Remus ho objímal. Nič nehovoril, ani sa nepýtal. Vždy vedel vycítiť jeho náladu.

Za oknami malého bytu sa zvečeriло. Až vtedy sa Sirius pretočil v jeho náručí a zadíval sa do hnedých očí, ktoré ho uprene pozorovali.

„Nemohol si nič urobiť,“ prehovoril Remus, akoby mu čítal myšlienky. „Regulus nebol malý chlapec. Vedel, do čoho ide.“

„Nemyslím si to,“ namietol.

„Nezmeníš to.“

„Nie, nezmením,“ súhlasil mdlým hlasom. Modré oči plné bolesti. „Pomiluj ma. Chcem na všetko zabudnúť. Na všetko,“ prosil. „Urob mi to tak tvrdo ako dokážeš.“

Lenže to nemal Remus v povahe.

9. drabble

Ten pohreb bol len formálna záležitosť a on to dobre vedel. Telo Regula Blacka sa nikdy nenašlo. Ale i tak nemohol uveriť tomu, že sa to deje.

Nie, vlastne, že sa to už stalo.

Kovový krúžok z rýdzeho zlata na ľavej ruke ho doslova páliť. Asi ako i ónyxové oči, ktoré zadržovali svoj vlastný smútok.

Udržiaval si odstup. Nikým nespozorovaný, chránený v tieňoch dvoch starých, navzájom prepletených dubov.

Obloha bola sfarebná do olova. Sľubovala ďalšiu výdatnú nádielku dažďa. Sotva to vnímal.

Pred očami sa mu premietli záblesky ich spoločných spomienok. Jeho rozžiarené oči, smiech, farba hlasu, teplo a poddajnosť tela...

ooo000ooo000ooo

Vrátil sa domov z pohrebu. Nezanechal tam len prázdnu rakvu, v ktorej mal odpočívať jeho nezvestný... manžel. Ostalo tam s ním jeho srdce.

Takto to bolo najlepšie. Nikdy nemal pripustiť, že súhlasil s jeho podmienkou. Roky si vlastné srdce zatvrdzoval, chránil a ono si predsa našlo medzeru v barikáde jeho vôle.

Cit bol silnejší než rozum. Pochybil.

Ale viac sa to nestane.

Odzátkoval fľašu whisky a nalial si na dno pohára. Vypil pálenku na dva hltý a zahrešil, keď sa mu stiahla tvár dobre známou bolesťou.

Znamenie na jeho predlaktí sa rozpálilo do biela. Volal ho.

A on poslušne príde.

10. drabble

Doplaziť sa do postele bol takmer nadľudský výkon. Vedel, že si trest zaslúžil, ale teraz ho zároveň s nečakaným pocitom smútku prepadol i záchvat hysterického smiechu.

Temný pán to nezistil a už na to ani nepríde.

Severus kľačal pri posteli a smial sa cez slzy na plné hrdlo, než sa prvý raz po rokoch usedavo rozplakal.

Tmavé vlasy prilepené k mokrej tvári, chrbát pokrytý krvavými šrámami. Iste, z toho sa vyspí. Ale najprv... dá si sprchu.

A možno príde vhod i elixír bezsenného spánku. Tie tu mal na litre.

Pod prúdom tečúcej vody si uvedomil jednu vec.

Stal sa vdovcom.

ooo000ooo000ooo

Potom prišlo leto a jeho život sa zmenil o tristošesťdesiat stupňov. Za ten krátky čas ho po druhý raz zrazili na kolená a doráňané srdce, ktoré sa nestihlo vyliečiť mu puklo znova.

Nezachránil svojho manžela a nezachránil ani Lily a jej rodinu.

Čo to bol za človeka?

Dumbledore bol jeho poslednou šancou. Šancou na to, aby odčinil, čo napáchal a aby sa nezbláznil z výčitiek, ktoré naňho doliehali.

Umlčať hlas vlastného svedomia bolo nemožné. A ani sa o to nepokúsil. Aspoň takto vedel, že stále žije. Takto nikdy nezabudne na dlh, ktorý mal voči svojim... *milovaným*.

Jedného dňa ich splatí.

Koniec prvej minisérie!